

12870 *LLEI 13/2007, de 2 de juliol, per la qual es modifica el Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en matèria de supervisió de la reassegurança.* («BOE» 158, de 3-7-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La reassegurança constitueix una activitat essencial per a l'estabilitat del mercat assegurador perquè, en facilitar una àmplia distribució internacional dels riscos, permet que les entitats d'assegurança directa tinguin més capacitat de subscripció i atorguin més cobertura. En aquest sentit, la reassegurança ha constituït tradicionalment, juntament amb el marge de solvència i la provisió d'estabilització, un dels elements fonamentals de la solvència dinàmica de les entitats asseguradores. També és clara la seva contribució a l'estabilitat financera, perquè garanteix la solidesa dels mercats d'assegurança directa i, en general, del sistema financer.

Per això, no és estrany que una de les primeres normes jurídiques en el camp de les assegurances de la Comunitat Econòmica Europea fos la Directiva 64/225/CEE del Consell, de 25 de febrer de 1964, relativa a la supressió, en matèria de reassegurança i de retrocessió, de les restriccions al dret d'establiment i la lliure prestació de serveis, que va eliminar les restriccions al dret d'establiment i la lliure prestació de serveis per motius de nacionalitat o residència del reassegurador. Tanmateix, l'abast d'aquesta Directiva va ser limitat, perquè no va pretendre harmonitzar les disposicions nacionals en matèria de regulació prudencial de la reassegurança.

En canvi, la normativa europea sobre l'assegurança directa ha desenvolupat des del 1973 una intensa tasca harmonitzadora, en regular amb precisió l'accés i l'exercici de l'assegurança directa a la Comunitat, i ha creat el marc jurídic en què les entitats d'assegurances exerceixen activitats en el mercat interior, en el seu doble vessant de dret d'establiment i lliure prestació de serveis. Aquest règim s'aplica a les entitats asseguradores respecte a totes les seves activitats, tant les d'assegurança directa com les de reassegurança acceptada; tanmateix, les activitats exercides per empreses especialitzades en reassegurança no han estat subjectes a aquest règim ni a cap altre en l'àmbit de la normativa comunitària. Per això, cada Estat membre ha decidit fins ara el nivell de supervisió de les entitats de reassegurances que hi estan domiciliades i de les que actuen des d'altres estats.

Però les diferències entre règims nacionals han donat lloc a alguns obstacles en l'exercici de les activitats de reassegurança. A això s'ha afegit de manera singular la incidència de la supervisió indirecta dels diferents aspectes de l'activitat reasseguradora per part de les autoritats competents en la supervisió de les entitats d'assegurança directa. Aquestes diferències afloren com a veritables obstacles per al desenvolupament de l'activitat reasseguradora, en ser aquesta una activitat essencialment internacional.

Per solucionar aquests problemes, el Pla d'acció en matèria de serveis financers de la Unió Europea va identificar la reassegurança com un sector que requeria una

actuació d'àmbit comunitari a fi de completar el mercat interior dels serveis financers. Com a resultat d'aquesta iniciativa, es va adoptar la Directiva 2005/68/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2005, sobre la reassegurança, i per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE i 92/49/CEE del Consell i les directives 98/78/CE i 2002/83/CE, que estableix un marc de supervisió prudencial per a les activitats de reassegurança a la Unió Europea.

La raó d'aquesta Llei és precisament la incorporació al dret espanyol dels aspectes de la Directiva 2005/68/CE que requereixen rang legal.

II

La Directiva 2005/68/CE segueix l'enfocament de la legislació comunitària adoptada en matèria d'assegurança directa i porta a terme l'harmonització bàsica per garantir el reconeixement mutu de les autoritzacions i els sistemes de supervisió prudencial, cosa que fa possible la concessió d'una única autorització, vàlida a tot l'Espai Econòmic Europeu, i l'aplicació del principi de supervisió per l'Estat membre d'origen.

Per tant, l'accés a l'activitat de reassegurança i el seu exercici queden supeditats a la concessió d'una autorització administrativa única, expedida per les autoritats competents de l'Estat membre en què l'empresa de reassegurances tingui la seva administració central, autorització que es concedeix previ compliment de les condicions d'accés que estableix la Directiva, en sintonia amb la regulació de l'assegurança directa, encara que amb les necessàries adaptacions. Entre aquests requisits destaquen els de forma jurídica; objecte social exclusiu, si bé es poden dur a terme operacions connexes de societat de cartera i altres de caràcter financer; exigència d'un programa d'activitats; i compliment de normes en matèria de vincles estrets, socis i direcció efectiva.

Quant a les condicions d'exercici de l'activitat per les entitats reasseguradores autoritzades, la Directiva 2005/68/CE precisa els requeriments de solidesa financera, en particular, la constitució de provisions tècniques i de reserves d'estabilització suficients, la inversió d'aquestes provisions i reserves en actius de qualitat, i l'obligació de disposar d'un marge de solvència suficient i d'un fons de garantia mínim. També es recullen normes precises sobre participacions significatives, cessions de cartera i altres operacions societàries.

Per a una verificació adequada del compliment d'aquests requisits i, en general, per vetllar per l'exercici ordenat de les activitats de les entitats reasseguradores, les autoritats competents de l'Estat membre d'origen han de disposar dels mitjans de supervisió necessaris, amb la inclusió de mesures d'intervenció, de garantia de la solvència futura i de control especial, revocació, i el règim d'infraccions i sancions.

L'abast de la Directiva 2005/68/CE s'estén a les entitats reasseguradores que realitzen activitats exclusivament de reassegurança, incloent-hi les denominades entitats de reassegurança «captives», creades o de les quals són propietàries o bé empreses financeres diferents d'una entitat d'assegurances o de reassegurances, o d'un grup d'entitats d'assegurances o de reassegurances, o bé una o diverses empreses no financeres, i que tingui com a objecte proporcionar cobertura de reassegurança exclusivament als riscos de les empreses a què pertanyen.

Pel que fa a les entitats d'assegurança directa que també realitzen activitats de reassegurança acceptada, la Directiva 2005/68/CE preveu, amb la finalitat de garantir la solidesa financera, que determinades disposicions en matèria de garanties financeres de les entitats reasseguradores també s'apliquen a les activitats de reassegurança de les entitats d'assegurança directa quan el seu volum

representi una part significativa del conjunt de les seves activitats.

La Directiva 2005/68/CE també s'aplica a les activitats de reassurance limitada («finite reinsurance»), per a les quals es preveu que els estats membres tinguin la possibilitat d'establir disposicions específiques. La naturalesa especial de les activitats de reassurance limitada requereix l'establiment de disposicions de desplegament de caràcter reglamentari.

III

En la incorporació de la Directiva 2005/68/CEE al dret espanyol d'assegurances s'ha de tenir present que, davant solucions reguladores diferents adoptades en altres estats de la Unió Europea, la legislació espanyola sobre ordenació i supervisió de les assegurances privades va optar al seu moment per aplicar «mutatis mutandis» a les entitats reassuradores el règim de les entitats d'assegurança directa. Per això, la transposició d'un règim comunitari d'entitats reassuradores que segueix en les seves línies bàsiques la normativa d'assegurança directa no introdueix canvis substancials en la regulació espanyola sobre la reassurance, continguda en el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i en les seves disposicions de desplegament. Més aviat, la transposició de rang legal implica completar i sistematitzar la regulació actual sobre la supervisió de la reassurance.

Sense perjudici d'això, hi ha algunes qüestions addicionals que requereixen certes precisions. Així, quant a la liquidació d'entitats reassuradores, qüestió no harmonitzada en l'àmbit comunitari, es preveu, en línies generals, l'aplicació del que es preveu per a les entitats asseguradores. D'aquesta manera, es manté la regulació vigent quant a la possibilitat de liquidació de les entitats reassuradores espanyoles pel Consorci de Compensació d'Assegurances, d'acord amb el que disposa el seu Estatut legal, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, si bé s'introdueixen les modificacions pertinents quant al recàrrec de liquidació, que no és aplicable a les entitats reassuradores.

En una activitat que, com s'ha dit, es caracteritza per la seva dimensió internacional, el règim aplicable a les entitats estrangeres té determinades peculiaritats. Pel que fa a les entitats reassuradores domiciliades en altres estats de l'Espai Econòmic Europeu es produeix el reconeixement de la seva actuació a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis, sense perjudici de la seva submissió a les disposicions dictades per raons d'interès general. A aquest reconeixement se li aplica, en general, el règim previst per a les entitats asseguradores europees.

Les entitats estrangeres domiciliades a països tercers poden constituir sucursals de conformitat amb el que regula aquesta Llei, en termes també paral·lels a les sucursals de les entitats asseguradores. Ara bé, aquestes entitats reassuradores extracomunitàries no queden sotmeses a la normativa espanyola quan actuïn prestant serveis des del seu domicili. Tot això sense perjudici que, de conformitat amb l'article 49 de la Directiva 2005/68/CE aquestes entitats reassuradores de països tercers no poden tenir un tracte més favorable que les reassuradores europees, i sense perjudici també del que la Comissió Europea determini en matèria de convenis amb països tercers en relació amb les modalitats d'exercici de la supervisió d'aquestes entitats.

IV

Les modificacions del Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades que es realitzen mitjançant aquesta Llei s'estructuren de manera que la regulació de les entitats reassuradores espanyoles es

manté al capítol V, «Reassurance», del títol II, «De l'activitat d'entitats asseguradores espanyoles», mitjançant la regulació en sengles articles de quines entitats poden acceptar operacions de reassurance, l'accés a l'activitat de les entitats reassuradores espanyoles, les condicions per a l'exercici de l'activitat, i la intervenció i supervisió d'entitats. Per a les entitats reassuradores estrangeres es crea un capítol III, «De l'activitat d'entitats reassuradores estrangeres», al títol III, «De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores estrangeres», i es regula amb separació l'activitat a Espanya de les entitats reassuradores domiciliades en altres països membres de l'Espai Econòmic Europeu, de l'activitat a Espanya de les entitats reassuradores domiciliades a països tercers.

També es modifiquen alguns articles referents a l'activitat de les entitats d'assegurança directa, com els referents a les provisions tècniques i al fons de garantia.

S'incorpora al Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, per constituir la seva ubicació més adequada, les precisions que sobre cessió de dades entre asseguradores i reassuradores va introduir la disposició addicional novena de la Llei 26/2006, de mediació. Així mateix, es preveu la manera com s'apliquen les disposicions de la Llei a les entitats reassuradores que estaven autoritzades abans de la seva entrada en vigor.

Article únic. *Modificació del Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

El Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeixen els següents paràgrafs a l'article 1.3 amb la redacció següent:

«i) Reassurance: l'activitat consistent en l'acceptació de riscos cedits per una entitat asseguradora o per una altra entitat reassuradora.

j) Entitat reassuradora captiva: entitat reassuradora propietat d'una entitat no financera, o d'una entitat financera que no sigui una entitat asseguradora o reassuradora o formi part d'un grup consolidable d'entitats asseguradores o reassuradores, i que té per objecte oferir cobertura de reassurance exclusivament per als riscos de l'entitat o entitats a les quals pertany o d'una o diverses entitats del grup del qual forma part.

k) Reassurance limitada: reassurance en què el potencial màxim de pèrdua explícit, expressat en termes de risc econòmic màxim transferit, derivat tant d'un risc de subscripció significatiu com de la transferència d'un risc de temps, supera la prima durant la totalitat del període de vigència del contracte per una quantia limitada però significativa, juntament amb, almenys, una de les característiques següents:

1a Consideració explícita i material del valor temporal dels diners,

2a Disposicions contractuals que moderin l'equilibri de l'experiència econòmica entre les parts en el temps, amb la finalitat d'aconseguir la transferència de risc prevista.

l) Entitat amb tasca especial: entitat, tingui o no personalitat jurídica, diferent d'una empresa d'assegurances o reassurances existent, que assumeixi riscos d'empreses d'assegurances o de reassurances i financi plenament la seva exposició als esmentats riscos a través d'una emissió de deute o d'algun altre mecanisme de finançament en què els

drets de reemborsament dels proveïdors de l'esmentat deute o un altre mecanisme de finançament estiguin subordinats a les obligacions de reassegurança de l'esmentada entitat».

Dos. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 11, que queda redactat en els termes següents:

«4. L'objecte social de les entitats reasseguradores és exclusivament l'activitat de reassegurança i operacions connexes. S'entén per operacions connexes la realització d'estudis estadístics o actuàrials, l'anàlisi de riscos o investigacions per als clients, així com qualsevol altra activitat relacionada o derivada de l'activitat reasseguradora.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 12, que queda redactat en els termes següents:

«2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de comprovar els mitjans tècnics de què disposen les entitats asseguradores que preten guin operar en els rams en què l'entitat es compromet a la prestació d'un servei.»

Quatre. El segon paràgraf de l'article 16.1 queda redactat en els termes següents:

«Són provisions tècniques les de primes no consumides, de riscos en curs, d'assegurances de vida, de participació en els beneficis, de prestacions, la reserva d'estabilització i aquelles altres que, d'acord amb el reglament de desplegament d'aquesta Llei, siguin necessàries per tal de complir la finalitat a què es refereix el paràgraf anterior.»

Cinc. L'article 18.1 queda redactat en els termes següents:

«La tercera part de la quantia mínima del marge de solvència constitueix el fons de garantia, que no pot ser inferior a tres milions dos-cents mil euros per a les entitats que operin en alguns dels rams de vida, caució, crèdit i qualsevol dels que cobreixin el risc de responsabilitat civil, i a dos milions dos-cents mil euros per a les restants.

En tot cas, el fons de garantia no pot ser inferior a tres milions dos-cents mil euros per a les entitats d'assegurança que portin a terme activitats de reassegurança en què concorri alguna de les condicions següents:

- que les primes acceptades en reassegurança excedeixin un 10 per cent les primes totals,
- que les primes acceptades en reassegurança superin 50 milions d'euros,
- que les provisions tècniques de la reassegurança acceptada superin el 10 per cent de les provisions tècniques totals.»

Sis. S'afegeix un paràgraf al final de l'article 22.2, amb la redacció següent:

«Si l'adquirent de les participacions significatives és una entitat asseguradora, una entitat reasseguradora, una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió autoritzada en un altre Estat membre, l'empresa dominant d'una d'aquestes entitats o una persona física o jurídica que controla una de les esmentades empreses o entitats i si, en virtut de l'adquisició, l'entitat asseguradora en què l'adquirent pretengui adquirir la participació queda sota el seu control, l'adquisició ha de ser objecte de la consulta prèvia prevista a l'apartat 4 bis de l'article 5 d'aquesta Llei.»

Set. S'afegeix un nou apartat 8 a l'article 25, amb la redacció següent:

«8. Les entitats asseguradores i reasseguradores han d'establir els seus plans de reassegurança de manera que els plans de retenció i prioritats corresponents tinguin relació amb la seva capacitat econòmica per a l'adequat equilibri tecnicofinancer de l'entitat.»

Vuit. El capítol V del títol II queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL V Reassegurança

Article 57. *Entitats reasseguradores.*

1. Poden acceptar operacions de reassegurança:

a) Les entitats reasseguradores espanyoles que hagin obtingut l'autorització administrativa prèvia del ministre d'Economia i Hisenda.

b) Les entitats asseguradores espanyoles que estiguin autoritzades per a la pràctica de l'assegurança directa a Espanya, en els mateixos rams que compregui aquella autorització i d'acord amb el mateix règim jurídic.

c) Les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en un altre Estat de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya que estiguin autoritzades per operar en reassegurança a l'Estat membre d'origen.

d) Les entitats asseguradores i reasseguradores de països tercers que operin en el seu propi país en reassegurança, tinguin o no sucursal a Espanya.

2. Les entitats exclusivament reasseguradores han d'exercir la seva activitat amb total separació dels prenedors d'assegurança i dels assegurats.

Article 58. *Accés a l'activitat de les entitats reasseguradores espanyoles.*

1. L'accés a l'activitat de les entitats reasseguradores espanyoles requereix l'obtenció prèvia d'autorització del ministre d'Economia i Hisenda.

L'autorització administrativa és vàlida a tot l'Espai Econòmic Europeu i es concedeix per a activitats de reassegurança de vida, activitats de reassegurança diferent de la de vida, o per tota mena d'activitats de reassegurança.

2. Són requisits necessaris per obtenir i conservar l'autorització administrativa els previstos a l'article 5.2 d'aquesta Llei, excepte en els apartats g) i h), amb les particularitats següents:

a) Han d'adoptar la forma jurídica de societat anònima o societat anònima europea.

b) Han de limitar el seu objecte social a l'activitat reasseguradora i les operacions connexes, d'acord amb el que preveu l'article 11 d'aquesta Llei.

c) Han de presentar i atènyer-se a un programa d'activitats d'acord amb el que preveu l'article 12 d'aquesta Llei. El programa d'activitats ha de contenir, almenys, indicacions o justificacions relatives a la naturalesa dels riscos que l'entitat reasseguradora pretén cobrir, els tipus d'acords de reassegurança que l'entitat es proposi subscriure amb les cedents, els principis rectoris en matèria de retrocessió i un balanç de la situació.

d) El domicili social i l'administració central s'han de situar a Espanya.

3. Així mateix, són aplicables a l'autorització d'entitats reasseguradores, amb les particularitats abans exposades, els apartats 3, 4, 4 bis i 6 de l'article 5 d'aquesta Llei, així com els apartats 2 a 5 de l'article 7 i els articles 8 i 11 a 15 d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament, i s'entenen fetes a les entitats reasseguradores les mencions a entitats asseguradores.

4. Les entitats reasseguradores espanyoles que hagin obtingut l'autorització vàlida a tot l'Espai Econòmic Europeu d'acord amb el que disposa aquest article, poden exercir, en els mateixos termes de l'autorització concedida, les seves activitats en règim de dret d'establiment o en lliure prestació de serveis, i hi són aplicables el que disposen els articles 51 i 52, primer paràgraf, d'aquesta Llei.

5. L'autorització de les entitats reasseguradores espanyoles determina la seva inscripció en el registre administratiu que preveu l'article 74 d'aquesta Llei.

Article 58 bis. Condicions per a l'exercici de l'activitat reasseguradora.

1. Les entitats reasseguradores espanyoles tenen l'obligació de constituir i mantenir en tot moment les provisions tècniques i la reserva d'estabilització en els termes previstos a l'article 16, apartats 1 i 2 d'aquesta Llei.

Així mateix, tenen l'obligació de cobrir les provisions tècniques i la reserva d'estabilització amb actius aptes de conformitat amb el que disposa l'article 16.5 d'aquesta Llei. Els actius aptes per a la cobertura de les provisions tècniques i de la reserva d'estabilització han de tenir en compte el tipus d'operacions portades a terme per l'entitat reasseguradora, en particular, el caràcter, l'import i la durada dels pagaments per sinistres esperats, a fi de garantir la suficiència, liquiditat, seguretat, qualitat, rendibilitat i congruència de les seves inversions, amb una adequada diversificació i dispersió.

2. Han de disposar en tot moment d'un marge de solvència suficient respecte al conjunt de les seves activitats, d'acord amb el que disposa l'article 17, apartats 2 i 5, d'aquesta Llei.

3. El seu fons de garantia no pot ser inferior a tres milions dos-cents mil euros.

No obstant això, per a les entitats reasseguradores captives el fons de garantia no pot ser inferior a un milió d'euros.

Aquestes quanties seran objecte de revisió des del 10 de desembre de 2007 a fi de tenir en compte els canvis de l'índex europeu de preus al consum publicat per Eurostat, i s'actualitzaran en els imports que comuniqui la Comissió Europea. A aquests efectes, per facilitar-ne el coneixement i l'aplicació, per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'han de fer públiques aquestes actualitzacions.

4. Estan sotmeses als límits de distribució d'excedents i d'activitats regulats a l'article 19 d'aquesta Llei.

5. En matèria de comptabilitat han de complir les normes contingudes als articles 20 i 21 d'aquesta Llei.

Els administradors de les entitats reasseguradores a què es refereix aquest precepte estan obligats a formular, en el termini màxim de sis mesos comptats a partir del tancament de l'exercici social, els comptes anuals, l'informe de gestió i la proposta d'aplicació del resultat. La junta general ordinària d'aquestes entitats, prèviament convocada a aquest efecte, s'ha de reunir necessàriament dins els tres

mesos següents a la data de l'esmentada formulació pels administradors per censurar la gestió social, aprovar, si s'escau, els comptes de l'exercici anterior i resoldre sobre l'aplicació del resultat.

6. Són aplicables a les entitats reasseguradores a què es refereix aquest article les normes sobre participacions significatives que conté l'article 22 d'aquesta Llei.

7. La cessió de cartera de les entitats reasseguradores que regula aquest article es regeix pel que disposa l'article 23 i s'ha de fer entre alguna de les entitats que s'esmenten a l'article 57.1, tots dos d'aquesta Llei. La cessió pot ser general de tota la cartera, de tots els contractes de reassegurança de vida o de tots els contractes de reassegurança diferent de la de vida.

També es poden fer cessions parcials, que no incloguin tots els contractes de reassegurança de vida o de reassegurança diferent de la de vida, en els casos que es determinin per reglament.

En les cessions de cartera que comprenguin contractes subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis és necessari que les autoritats competents de l'Estat d'origen de l'entitat cessionària certifiquin que aquesta té, tenint en compte la cessió, el marge de solvència mínim.

La cessió de cartera pot donar lloc a la resolució dels contractes de reassegurança subscrits per les entitats asseguradores amb la reasseguradora cedent, si una vegada comunicada la cessió a les asseguradores afectades per l'operació, aquestes manifesten expressament la voluntat de resoldre el contracte.

8. A la fusió, escissió i agrupació d'entitats reasseguradores se li apliquen les disposicions de l'article 24 d'aquesta Llei tenint en compte les normes relatives a la cessió de cartera d'entitats reasseguradores. No és aplicable a les entitats reasseguradores el que disposa l'apartat 1 de l'article 24.

9. És aplicable a les entitats reasseguradores el que disposen els apartats 1, 4, 7 i 8 de l'article 25.

L'assegurador directe pot comunicar al reassegurador, sense el consentiment del prenedor de l'assegurança o assegurat, les dades que siguin estrictament necessàries per a la subscripció del contracte de reassegurança, en els termes previstos a l'article 77 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot requerir la presentació dels models de contractes, primes i qualsevol altra documentació relacionada amb l'activitat reasseguradora, per controlar que respecten la normativa vigent, sense que aquests requeriments puguin tenir caràcter sistemàtic ni constituir condició prèvia per a l'exercici de l'activitat reasseguradora.

10. Per reglament es poden adoptar disposicions específiques respecte als requisits per a l'exercici d'activitats de reassegurança limitada, pel que fa a:

- a) condicions obligatòries que s'han d'incloure a tots els contractes subscrits;
- b) procediments administratius i comptables sòlids, mecanismes de control intern adequats i exigències en matèria de control de riscos;
- c) exigències en matèria comptable, prudencial i d'informació estadística;
- d) establiment de provisions tècniques per garantir la seva adequació, fiabilitat i objectivitat;
- e) inversió dels actius que cobreixin les provisions tècniques amb la finalitat de garantir que tinguin en consideració el tipus d'operacions efectuades per l'entitat de reassegurances i, en particular, el

caràcter, l'import i la durada dels pagaments per sinistres esperats per garantir la suficiència, liquiditat, seguretat, rendibilitat i congruència dels actius;

f) normes relatives al patrimoni propi no compromès, a la quantia mínima del marge de solvència i al fons mínim de garantia que ha de mantenir l'entitat reasseguradora en relació amb les activitats de reassegurança limitada.

Article 58 ter. Intervenció i supervisió d'entitats reasseguradores.

1. En matèria de revocació, dissolució i liquidació d'entitats reasseguradores s'apliquen els articles 26 a 37 d'aquesta Llei, llevat dels apartats c) i d) de l'article 27.1, l'apartat 1 de l'article 29 i l'article 30. Així mateix s'aplica l'article 14 del Text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

La causa de revocació de l'autorització administrativa per la falta d'efectiva activitat recollida a l'article 26.1.b) d'aquesta Llei es refereix a la reassegurança de vida, a la reassegurança diferent de la de vida o al conjunt de l'activitat reasseguradora, en els termes que es determinin per reglament.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar sobre les entitats reasseguradores les mesures contingudes en els articles 38 i 39 d'aquesta Llei, a excepció de l'apartat 9 d'aquest últim.

3. El règim d'infraccions i sancions és l'establert a la secció cinquena del capítol tercer d'aquest títol.

4. Les entitats reasseguradores queden subjectes al control de la seva activitat pel Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes recollits als articles 70, 71, 72, 74, 75 i 77 d'aquesta Llei.»

Nou. Es crea un nou capítol III al títol III, amb el contingut següent:

«CAPÍTOL III

De l'activitat d'entitats reasseguradores estrangeres

Article 91. Entitats reasseguradores domiciliades en altres països membres de l'Espai Econòmic Europeu.

1. Les entitats reasseguradores domiciliades en països membres de l'Espai Econòmic Europeu diferents d'Espanya que hagin obtingut l'autorització per operar a l'Estat membre d'origen, poden exercir les seves activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis, sense que sigui necessària l'autorització administrativa ni cap comunicació prèvia.

No obstant això, si sol·liciten la seva inscripció en el registre administratiu d'entitats asseguradores, han d'aportar la documentació que s'estableixi per reglament.

2. Les entitats reasseguradores que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis han de respectar les disposicions dictades per raons d'interès general i les d'ordenació i supervisió que, si s'escau, siguin aplicables. Amb la finalitat de comprovar aquest compliment han de presentar en els mateixos termes que les entitats reasseguradores espanyoles tots els documents que els exigeixi el Ministeri d'Economia i Hisenda. A aquests efectes les entitats reasseguradores estan subjectes a la inspecció del

Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes de l'article 72 d'aquesta Llei.

3. És aplicable el que preveuen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 78, excepte la remissió a l'article 25.5, així com el que disposen els apartats 1, 3 i 5 de l'article 80 d'aquesta Llei.

4. Si una entitat reasseguradora domiciliada en un altre país membre de l'Espai Econòmic Europeu cedeix la seva cartera a una entitat asseguradora o reasseguradora espanyola, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de certificar, en el termini de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud per part de l'autoritat de l'Estat membre d'origen de l'entitat reasseguradora cedent, que la cessionària disposa, tenint en compte la cessió, del marge de solvència necessari. Si, transcorregut aquest termini, l'esmentat Ministeri no s'ha pronunciat sobre això, s'entén remesa la certificació. En aquest cas, quan l'Estat membre d'origen de la cedent autoritzi la cessió, el Ministeri d'Economia i Hisenda li ha de donar publicitat.

5. És aplicable a les sucursals a Espanya d'entitats reasseguradores domiciliades en un altre país membre de l'Espai Econòmic Europeu el que disposa l'article 84 d'aquesta Llei.

Article 92. Entitats reasseguradores de països tercers.

1. Les sucursals d'entitats reasseguradores de països tercers requereixen l'autorització administrativa prèvia del ministre d'Economia i Hisenda, que s'atorga d'acord amb el que preveu l'article 87.1, per a activitats de reassegurança de vida, activitats de reassegurança diferent de la de vida, o per tot tipus d'activitats de reassegurança, i també els és aplicable el que disposen els apartats 3 i 4 de l'article 5 i l'apartat 2 de l'article 58, tots dos d'aquesta Llei.

2. L'autorització de les sucursals determina la inscripció al Registre administratiu que preveu l'article 74 d'aquesta Llei.

3. En l'exercici de la seva activitat s'han d'ajustar a les condicions establertes a l'article 58 bis d'aquesta Llei.

A les sucursals d'entitats reasseguradores domiciliades a països tercers els són aplicables el que disposen els articles 88 i 89 d'aquesta Llei i, en cas de liquidació, no es regeixen pel que disposen els articles 28 i següents.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar la Comissió Europea i les autoritats competents d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu en els casos establerts a l'article 77.2 d'aquesta Llei, quan afectin entitats reasseguradores.»

Deu. L'apartat 2 de la disposició addicional tercera, «Col·laboradors en l'activitat asseguradora», queda redactat en els termes següents:

«2. Els auditors tenen l'obligació de comunicar en el termini establert a la normativa reguladora d'auditoria de comptes a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions qualsevol fet o decisió sobre una entitat asseguradora o reasseguradora del qual hagin tingut coneixement en l'exercici de la seva funció d'auditoria practicada a la mateixa entitat o en una altra entitat amb la qual l'esmentada entitat asseguradora o reasseguradora tingui un vincle estret, quan aquest fet o decisió pugui constituir una violació greu de la normativa d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, o perjudicar la continuïtat de l'exercici de la seva activitat o, en darrer terme, implicar l'abstenció de l'opinió de

l'auditor, o una opinió desfavorable o amb reserves, o impedir l'emissió de l'informe d'auditoria.»

Onze. A la disposició addicional cinquena «Validesa de l'autorització administrativa en tot l'Espai Econòmic Europeu» s'afegeix, al final del seu contingut actual, un paràgraf amb la redacció següent:

«L'autorització administrativa concedida a entitats reassuradores amb anterioritat al 10 de desembre de 2005 és vàlida a tot l'Espai Econòmic Europeu en els termes de l'article 58, en la redacció que en fa la Llei per la qual es modifica el Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en matèria de supervisió de la reassuradora.»

Dotze. S'hi afegeix una disposició addicional onzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional onzena. *Entitats amb tasca especial.*

Per reglament es poden aprovar les normes que regulen l'autorització administrativa i l'exercici de l'activitat de les entitats amb tasca especial a què es refereix l'article 1.3, paràgraf l), d'aquesta Llei, que, en tot cas, han d'indicar:

- a) l'àmbit de l'autorització;
- b) les condicions obligatòries que s'han d'incloure a tots els contractes subscrits;
- c) els requisits d'honorabilitat i qualificacions professionals apropiades dels seus gestors;
- d) les exigències d'idoneïtat per als accionistes o socis que tinguin una participació qualificada a l'entitat amb tasca especial;
- e) l'exigència de procediments administratius i comptables sòlids i de mecanismes de control intern i de gestió de riscos adequats;
- f) les exigències en matèria comptable, prudencial i d'informació estadística;
- g) les exigències de solvència d'aquestes entitats.»

Tretze. Modificacions de la disposició final primera, «Bases de l'ordenació d'assegurances i competències exclusives de l'Estat».

Es modifiquen les referències següents a preceptes que no tenen caràcter de bàsics, contingudes a l'apartat 1.a) de la disposició final primera d'aquesta Llei:

- a) la referència als "apartats 5 i 7 de l'article 25" se substitueix pels "apartats 5, 7 i 8 de l'article 25";
- b) se suprimeix la referència a l'"article 58";.

Disposició derogatòria.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queda derogada la disposició addicional novena de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassurances privades.

Queden derogades igualment totes les disposicions del mateix rang o de rang inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Bases de l'ordenació de les assegurances.*

Als efectes del que disposa l'article 149.11a i 13a de la Constitució, les disposicions contingudes en aquesta Llei tenen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances, excepte l'apartat cinc de l'article únic.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el 9 de desembre de 2007.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 2 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12871 *CORRECCIÓ d'errada de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics. («BOE» 158, de 3-7-2007.)*

Havent observat una errada en la publicació de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 150, de 23 de juny de 2007, i en el suplement en català número 21, de 2 de juliol de 2007, se'n fa la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 2925, primera columna, primer paràgraf de l'apartat VI de l'exposició de motius, on diu: «La Llei s'estructura en quatre títols», ha de dir: «La Llei s'estructura en cinc títols».

MINISTERI DE L'INTERIOR

12874 *ORDRE INT/1956/2007, de 28 de juny, per la qual es determinen els municipis als quals són aplicables les mesures que preveu el Reial decret llei 3/2007, de 13 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per les inundacions produïdes per desbordaments a la conca del riu Ebre, durant l'última setmana del mes de març i la primera del mes d'abril de 2007. («BOE» 158, de 3-7-2007.)*

El Reial decret llei 3/2007, de 13 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per les inundacions produïdes per desbordaments a la conca del riu Ebre, durant l'última setmana del mes de març i la primera del mes d'abril de 2007, estableix a l'article 1 (Àmbit d'aplicació) que els termes municipals i nuclis de població afectats de les comunitats autònomes de Navarra, la Rioja, Catalunya i Aragó als quals concretament són aplicables les mesures esmentades els ha de determinar una ordre del ministre de l'Interior.

Una vegada realitzada l'avaluació de l'abast de les inundacions produïdes, i una vegada determinat per les delegacions del Govern de les comunitats autònomes esmentades l'àmbit geogràfic concret afectat, la Direcció General de Protecció Civil i Emergències ha elaborat un llistat definitiu dels termes municipals i nuclis de població susceptibles de beneficiar-se de les mesures que preveu el Reial decret llei 3/2007, de 13 d'abril.

En virtut del que s'exposa, dispo: